

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 37. Duo Macarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Isidorus, & duo Macarii, qui in hac Sæculum IV. A. C. 373.
narratione nominantur, inter omnes to-
tius Ægypti solitarios erant illustrissimi;
Isidorus adhuc puer in monte Nitriensi Palla. Laus. c. 1.
ad vitam asceticam institutus fuerat, lo-
co inter Ægypti solitudines celeberrimo,
a proximo pago sic dicto, ubi Nitrum qua- Id. c. 7. 14. Vit. Patr. c. 21.
tuor ab Alexandria milliariis, quæ ferme
13 Leucas conficiunt, ultra lacum Ma-
rin versus meridiem colligebatur. Hunc
montem quinque millia Monachorum,
varie in quinquaginta ferme domos di-
spersa, incolebant; quidam soli perseve-
rabant, alii bini, terni, aut etiam nume-
ro plures habitabant, nam quisque pro
corporis sui viribus vitam magis, minus-
ve rigidam ducebat, quamvis omnes es-
sent charitate conjunctissimi. S. Isido-
rus, cum S. Athanasius Romam peregri-
natus est, itineris socius fuit, summis il-
lius Civitatis viris notissimus. Presby-
ter ordinatus Nosocomium Alexandri-
num rexit. Erant ei sorores Virgines,
quæ in communitate septuaginta Sancti-
monialium vivebant, & quamvis esset di-
ves, moriens nihil sororibus testamento
reliquit.

§. XXXVII.

Duo Macarii.

Duo Macarii dicebantur unus Ægy- Sup. l. XIII. Aegy. §. 38. Pallad. Laus. c. 19.
ptius, & alter Alexandrinus.
Y 3

Sæculum IV. ptius, seu Senior, primus omnium fuit e
 A.C. 373. remi, Scetis dictæ, incola. Cum esset

Vitæ PP.
 c. 28.

puerilibus annis tanta in eo elucebat præ-
 dentia, ut infans senex appellaretur. An-
 no vitæ quadragesimo miraculorum do-
 no præditus est, quo ejectis Dæmonibus
 Energumenos liberavit. Presbyter fuit
 ordinatus, vixitque usque ad annum 391.
 tres mortui ab eo resuscitati memora-
 bantur, atque inter istos unus, ut Hæreti-
 cum Hieracitum Resurrectionem moti-
 tuorum negantem de veritate convince-

Sup. I. VIII. ret. S. Macarius Alexandrinus jam Ni-
 §. 26. *Vitæ* triæ, jam Sceti, loco trans Nitriam unius
Patrum c. 29 diei itinere sito, morabatur, eratque Pres-
Pall. c. 20. byter Monasterii Cellarum, quod ultra
Vitæ PP. c. montem Nitriæ decem milliariis, seu tri-
 22. *Pall. c. 69.* bus leucis positum erat. Locus iste
 multitudine Cellarum ita dicebatur, quæ
 erant ibi dispersæ tanta distantia, ut ab
 altera ad alteram nec aurium usus esset,
 nec prospectus. Monachi harum Cellarum
 incolæ in Ecclesia diebus Sabbatis
 & Dominicis congregabantur. Si quis
 Monachorum deesset, morbo eum dei-
 neri judicabant; tunc fratres eum invise-
 bant, secum ferentes, quibus refocillare-
 tur. Hujusmodi casu non existente, nul-
 lus alteri jungebatur. Altissimum in illa
 eremo regnabat silentium.

S. Macarii Alexandrini memorabilis
 est abstinentia. Cum aliquando deside-
 rium

rium comedendi uvas subiisset, mitissimi, ^{Sæculum IV.}
 & gravidissimi botri ei submissi sunt; ipse A. C. 373.
 vero, ut abstinentiæ meritum augetet,
 ad alium Monachum ægotantem defer-
 ri iussit; is eodem abstinentiæ spiritu bo-
 tros ad tertium, & tertius ad quartum
 submisit, dumque singuli ad alterum de-
 ferunt, ultimus ad S. Macarium, ignarus,
 quod hoc edulium ab ipso primo esset
 profectum, retulit. Septem integris an-
 nis nihil, quod coctum fuisset, comedit.
 Annis tribus quatuor, aut quinque unciis
 panis, aqua molliti, victitavit. Ut so-
 mnum discuteret, viginti dies, & totidem
 noctes sub Cælo transegit, Solis Ægyptii
 ardoribus ustus per diem, & per noctem
 frigore, quod tantum est, ut Regula S. Pa-
 comii ignem excitari jubeat. Cum ad
 S. Macarium fama detulisset, quam san-
 ctum esset Monasterii Tabennensis insti-
 tutum, assumpta operarii veste, & quin-
 decim dierum itinere per mediam ere-
 mum confecto, S. Pacomio se sistit, ro-
 gans, ut reciperetur; S. Pacomius ait: **Duo Macarii.**
*Ista etate nostram vivendi rationem su-
 stinere non poteris, vix aliquis a juven-
 tute exercitatus perseverat; tanto rigo-
 re offensus discedes, nobis insontibus ma-
 ledicens.* S. Macarius perseverans in sua
 postulatione nihil cibi sumebat, tandem-
 que agebat: *Suscipe me, Pater mi! nisi,
 sicut alii vivunt, vixero, expelles me.*

Reg. c. 5.

Duo Macarii.

Y 4

Ergo

Seculum IV. Ergo S. Pacomius fratribus persuasit, ut
 A. G. 373. recipere. In eo autem Monasterio Mo-
 nachi mille, quadringenti vivebant.

Postquam S. Macarius aliquot diebus
 ibi fuisset, tempus Quadragesimæ adve-
 nit; viditque, quod diversorum Mon-
 chorum diversus esset in jejunando rigor;
 hic ad vesperam manducabat; alius post
 duos dies, alius post quinque. Aliquis
 tota nocte stabat, qui tota die sedens la-
 boraverat; Macarius cum ramos palma-
 rum aqua macerasset, ut ad opus facien-
 dum essent idoneæ, stetit in angulo, &
 in eodem situ per integros quadraginta
 dies usque ad Pascha permansit, non pa-
 nem, non aquam gustavit, nec flexit ge-
 nua, nec sedit, aut decubuit; Diebus
 tantum Dominicis pro alimento cruda
 olerum folia sumebat, ut comedere vi-
 deretur, & laudes hominum fugeret, re-
 liquis diebus in silentio, & oratione la-
 borabat. Monachi id videntes, murmu-
 rabant, & ad S. Pacomium dicebant: *Un-
 de hominem istum sine corpore ad nos ab-
 duxisti, ut nos confunderes? aut hunc ex-
 pelle, aut nos omnes abibimus.* S. Paco-
 mius Deum oravit, ut quis iste esset, sibi
 aperiret, dum per revelationem edoctus,
 quod esset S. Macarius, manu prehensum
 in oratorium ante altare deduxit, eum-
 que amplexus, ait: *Macarius es! & quis
 esses, me celare voluisti! jam a multo tem-
 pore*

pore sanctitatis tuæ fama ad me delata est, Sæculum IV. A. C. 373.
 & te videndi desiderio tenebar. Gratius
 ago tibi, quod Filiis meis humiliationis
 causam dederis; sed satis jam tuum exem-
 plum nobis profuit, recede, obsecro! &
 ora pro nobis. Ita S. Macarius ad suos
 rediit. Non exiguum miraculorum nu-
 merum in ægrotis, & energumenis pa-
 travit. (*)

§. XXXVIII.

S. Moyses Episcopus Saracenorum.

Saraceni Duce Regina sua Mavia, seu
 magis Maouvia, jam Christiana, arma
 Romanis inferebant. Valens, quem ali-
 bi alii hostes premebant, cum hac Regi-
 na pacem iniit; illa inter cæteras pacis
 conditiones posuit, ut populo suo Epis-
 copus daretur ejusdem gentis vir, Moy-
 ses virtutibus, & miraculis celeberrimus
 Monachus in deserto inter Ægypti, &
 Palæstinæ confinia habitans. Romani
 exercitus Duces non ægre in hanc condi-
 tionem consenserunt; qua ad Valentem
 præscripta, jussit, ut sine mora Moyses
 Alexandriam perduceretur, manuum im-
 positionem de more recepturus, quod
 hæc illis locis proxima esset Ecclesia; et-

Socr. IV. c. 36.

Sozom. VI. c. 38.

Theod. IV. c. 25.

Ruf. II. c. 6.

Y 5 go

(*) Non exiguum &c. Hæc verba Interpres
 Protestans omisit, & Notam eruditione plenam
 addidit, quam nemo petiit.